

14. møde

Onsdag den 3. november 1982 kl. 13.00

Dagsorden:**1) Spørgsmål til ministrene.****2) Forespørgsel nr. F 1:**

Forespørgsel til udenrigsministeren [om situationen i Tyrkiet].

Af Steen Folke (VS) og Gert Petersen (SF).

Meddelelser fra formanden:**Første næstformand (Knud Østergaard):**

I skrivelse af d.d. meddeler udenrigsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Den sjette internationale Tinoverenskomst.

(Beslutningsforslag nr. B 14).

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder af 18. december 1979.

(Beslutningsforslag nr. B 15).

Medlemmer af folketinget Holger K. Nielsen (SF) og Steen Folke (VS) har meddelt mig, at de ønsker til udenrigsministeren at stille følgende:

Forespørgsel.

»Kan regeringen, på baggrund af Colombos tale i EF-Parlamentet den 14. oktober 1982, give en redegørelse for forhandlingerne om Genschel-Colombo-planen i EFs ministerråd?«

(Forespørgsel nr. F 2).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):**

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Den sjette internationale Tinoverenskomst.

(Beslutningsforslag nr. B 14).

Siden 1956 har tinproducerende og tinforbrugende lande samarbejdet med henblik på at stabilisere verdensmarkedet for tin og dermed tinpriserne. Samarbejdet er sket på grundlag af fem på hinanden følgende internationale tinaftaler. Den 6. tinaftale blev færdigforhandlet i juni 1981 og trådte den 1. juli i år midlertidigt i kraft mellem de lande, der havde tilsluttet sig aftalen.

Tinaftalen må samtidig ses som led i Nord-Syd-samarbejdet. Inden for det integrerede råvareprogram, som der i 1976 opnåedes enighed om på De Forenede Nationers fjerde Konference om Handel og Udvikling (UNCTAD IV), eksisterer i dag internationale aftaler for kaffe, kakao, naturgummi og sukker. Tinaftalen følger sig til denne række. Herudover er der netop opnået enighed om teksten til en aftale for jute.

Hovedsigtet med den foreliggende tinoverenskomst er – som for de fem foregående aftaler – at tilvejebringe en øget stabilitet på det internationale tinmarked. Det væsentligste middel hertil er et internationalt stødpudlager, der gennem køb og salg af tin på verdensmarkedet søger at medvirke til at holde prissvingningerne inden for bestemte grænser og til at skabe balance mellem udbuddet af og efterspørgslen efter tin. Herudover åbner overenskomsten mulighed for at indføre eksportkontrol, såfremt stødpudlageret ikke er i stand til at tilpasse udbuddet af tin til efterspørgslen inden for det aftalte prisinterval. Ser man på erfaringerne fra de foregående tinaftaler, viser det sig, at disse generelt har været i stand til at opfylde deres formål og at reducere de kortvarige prissvingninger i forhold til, hvad der ellers ville have været tilfældet. Et ustabil marked med stærkt svingende priser vil være til skade såvel for producenter som for forbrugere. For Danmark, der er et tinimporterende land, men hvor der samtidig foretages en ikke ubetydelig genraffinering af tinaffald, vil aftalen

[Udenrigsministeren]

dels betyde en øget prisstabilitet, dels kunne medvirke til at styrke forsyningssikkerheden såvel på kort som på lang sigt.

Overenskomsten skulle være trådt endeligt i kraft den 1. juli i år. Såvel USA, der tegner sig for 27 pct. af importen af tin, som Bolivia, der står for 15 pct. af eksporten, meddelte imidlertid, at de ikke agtede at tilslutte sig overenskomsten. Blandt andet på baggrund heraf vedtog de lande, der havde ratificeret overenskomsten, at sætte den i kraft midlertidigt inden for deres egen kreds fra den 1. juli. Forud herfor afgav EF-landene en erklæring, hvori der blev udtrykt ønske om, at Tinrådet skulle foretage en vurdering af overenskomstens funktion efter et års forløb. Da kompetencen er delt mellem Fællesskabet og medlemsstaterne, vil overenskomsten skulle indgås såvel af EF som af medlemsstaterne individuelt. Det forventes, at EFs ministerråd træffer en beslutning senest i løbet af 1. halvdel af 1983.

Hvad specielt angår Danmarks ratifikation, er der grund til at bemærke, at Danmark i 1976-77 som et engangseløb ydede et frivilligt bidrag på 2.760.380 kr. til stødpudlageret under Den femte internationale Tinoverenskomst. Under den nye, sjette overenskomst vil alle medlemmer imidlertid skulle yde et obligatorisk bidrag til finansiering af stødpudlageret. Det er hensigten – i overensstemmelse med overenskomstens bestemmelser – at overføre det tidligere ydede danske bidrag fra den femte til den sjette overenskomst til dækning heraf. Selv om der er knyttet en vis usikkerhed til sådanne beregninger, kan det forventes, at Danmark herved ikke alene vil kunne betale sit bidrag til den sjette tinoverenskomst, men også vil opnå et nettotilgodehavende hos tinstødpudlageret.

Det er regeringens opfattelse, at det er i Danmarks interesse at deltage aktivt i det internationale samarbejde under tinoverenskomsten, og på den baggrund, som der her er gjort rede for, søges der derfor ved nærværende forslag til folketingsbeslutning om tingets samtykke til, at Danmark ratificerer Den sjette internationale Tinoverenskomst.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder af 18. december 1979.

(Beslutningsforslag nr. B 15).

Konventionen blev vedtaget på FNs generalforsamling den 18. december 1979 og blev undertegnet af en lang række lande, herunder Danmark, i forbindelse med FNs kvindetårs verdenskonference i København i juli 1980.

Det er med stor glæde, at jeg kan fremsætte dette forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder. Danmark har spillet og spiller fortsat en aktiv og konstruktiv rolle i det internationale arbejde for fuld ligestilling mellem mænd og kvinder.

Ratifikationen ligger i forlængelse af de beslutninger, der blev truffet på verdenskonferencen i København i 1980, som var en midtvejskonference i FNs kvindetår. På denne konference nåede man til enighed om et handlingsprogram, hvis gennemførelse regeringen lægger megen vægt på. Ved kvindetårs afslutning i 1985 skal der på ny afholdes en verdenskonference.

Selv om der er opnået mange vigtige fremskridt i bestræbelserne på at opnå ligestilling mellem mænd og kvinder, er der stadig behov for en holdningsmæssig indsats. Ikke mindst i krisetider må der arbejdes for at fastholde og udbygge de opnåede resultater. Den danske regering vil fortsat under internationale drøftelser om kvindepolitiske spørgsmål fastholde sit aktive engagement i denne sag.

Forslaget til folketingsbeslutning har været forelagt ressortministerierne samt ligestillingsrådet. Ressortministerierne bemærkninger fremgår af beslutningsforslaget. Som det vil ses, er det efter justitsministeriets ønske tanken at tage forbehold over for bestemmelsen i konventionens artikel 7 (c).

Ligestillingsrådet, der løbende har været inddraget i det forberedende arbejde, har givet sin tilslutning til forslaget.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne i beslutningsforslaget, skal jeg anbefale forslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.